

Interpellation av Kristin Jacobsson (C) till borgarrådet Alexander Ojanne (S) gällande bristen på familjehem

Det finns tillfällen och omständigheter där barn och unga ibland behöver bo någon annanstans än med sina vårdnadshavare. Socialtjänsten kan då placera barn i jourhem, familjehem, HVB eller stödboende. Enligt Socialstyrelsen visar erfarenhet och analyser att familjehem är den bästa placeringsformen för barn och unga.

Lokalmedia rapporterar i början av det nya året (2025) om att barn i Stockholm tvingas vänta så länge som 18 månader på att få sina beviljade stödinsatser. Arton månader är en ohyggligt lång tid för ett barn i behov av hjälp. Under 2024 var det 117 inrapporterade beslut som inte verkställdes inom den lagstadgade tiden på tre månader i Stockholms stad. Kartläggningen visar dessutom att ingen förbättring har skett under de senaste fem åren. Enligt socialförvaltningen beror de långa väntetiderna ofta på att det är svårt att hitta lämpliga kontaktfamiljer eller kontaktpersoner.

Detta är ingenting som är unikt för Stockholm, det råder en nationell brist på familjehem. Under 2024 startade Socialstyrelsens kampanj ”Gör en insats” som är den största nationella kampanjen som gjorts på det här temat. Ett forskningsprojekt vid Linköpings universitet har bland annat kunnat ta reda på vilka användbara sätt som kan öka tillskottet av nya familjehem. En undersökning har gjorts och 10 procent av de svarande säger att det är mycket eller ganska sannolikt att de kommer att ansöka om att bli familjehem framöver. Tidsbrist, platsbrist och brist på ork lyfts som orsaker till att tveka. Vad som skulle kunna påverka beslutet är en skälig ersättning men det som rankades som allra viktigast var att kunna vara säker på att man får rätt stöd från socialtjänsten.

Vilket stöd man som familjehem har tillgång till skiljer sig åt både mellan kommuner och mellan fristående aktörer. På Stockholms stads hemsida kan man läsa att som familjehem i stadens regi har man regelbunden kontakt med socialtjänsten och man blir erbjuden att gå en grundutbildning som familjehemsförälder. Andra familjehemsaktörer erbjuder akuta stödsamtal dygnet runt under årets alla dagar, veckovisa telefonavstämningar och hembesök varje månad, nätverk av andra familjer som träffar regelbundet för utbildningar och aktiviteter samt obligatorisk kompetensutveckling. Forskningsprojektet vid Linköpings universitet visar att vilket stöd man kan få kan vara avgörande för om man väljer att bli familjehem eller inte, och kanske finns det ett behov av att utveckla stadens stödfunktioner för att matcha andra och bli mer attraktiva.

Med anledning av ovanstående frågar jag ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser borgarrådet på den stora skillnaden i vilket stöd familjehemmen får sett till utförare? Anser borgarrådet att Stockholms stad kan göra mer för att matcha stödinsatserna som en del fristående aktörer erbjuder?
2. Kan vi i Stockholms stad hittills se någon effekt av Socialstyrelsens nationella kampanj ”Gör en insats”? Hur många familjehem saknas uppskattningsvis i staden idag?
3. Har majoriteten någon plan för att adressera detta problem?

Stockholm 2025-01-27

Kristin Jacobsson (C)